

[Bay.]

som jeg her har motiveret. Det lyder i sin enkelhed:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til straks at fremsætte forslag til lov om nedsættelse af såvel regeringsmedlemmernes som folketingsmedlemmernes gager med 10 pct. og samtidig ved lov at fjerne den i februar 1975 vedtagne taktregulering, så ens dyrtidsportioner for alle kan træde i kraft.

Tinget fortsætter herefter behandlingen af lovforslaget.«

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

Jørgen Jensen (DKP):

Et så alvorligt dagsordensforslag kræver selvfølgelig tid, for at man kan tage den rigtige stilling til det. Men jeg vil godt sige med det samme, at vi jo ikke hørte noget om, hvad disse penge skulle bruges til, om de skulle bruges til advokatlønninger, eller om de skulle bruges til arbejdsgiverne. Jeg kan trøste hr. Bay med, at han sikkert får lov til at gå og lege med, at vi skal have et andet navn, for vi kan ikke stemme for forslaget.

Ellers må jeg sige til hr. Hilmar Baunsgaard, der forsøgte på at benytte historier til at klargøre sin egen stilling og også noget om strejkerne, at de ansvarlige for de overenskomststridige konflikter, som har fundet sted, er de politikere her i folketinget, der stemte for overenskomstloven, de, der stemte for augustforliget. Hvis vi derfor skal begynde at tale om, hvem det var, der skulle henrettes, smeden eller bageren, så er jeg bange for, at de, der egentlig har ansvaret, og de, der skulle henrettes, er dækket af immunitet og derfor ikke kan straffes, for det er bl. a. hr. Hilmar Baunsgaard og andre politikere her, som stemte for overenskomstloven og for augustforliget.

Hr. Erhard Jakobsen kom egentlig, synes jeg, ind på noget principielt. Han spurgte, om man kan opretholde retten til strejker, og det mente han ikke man kunne. Ja men hvad er en strejke egentlig? En strejke er, at mennesker siger: vi vil ikke sælge vor arbejdskraft på de betingelser, som man enten har fået dikteret

her, eller som man eventuelt har aftalt. Skal vi ikke være enige om, at der ingen aftaler er for øjeblikket på arbejdsmarkedet. Dette ting har dikteret arbejderne en overenskomst. Det har dikteret de betingelser, hvorpå de skal sælge arbejdskraften. Ja men er det så ulovligt, er det så overenskomststridigt at sige: på de betingelser vil jeg ikke sælge min arbejdskraft? Ja men var der så ikke mulighed for at få lighed i denne diskussion? Hvad med de kapitalhavere og arbejdsgivere, som lukker en virksomhed, fordi de siger: vi vil ikke længere have vor kapital investeret på de betingelser? Når f. eks. hr. Bonde Nielsen siger: jeg vil hellere frigøre kapital fra Teglholmen til andre spekulationsmuligheder end opretholde den virksomhed, selv om 500 mennesker bliver arbejdsløse, hvad er så det?

Hr. Erhard Jakobsen siger så: vi kan jo sammenligne det med vor situation; hvis vi nu gik hjem herinde, så ville vi skabe vanskeligheder i samfundet. Ja men hvis nu oliechaufførerne er lige så vigtige, som vi her er, for samfundet, ville det så ikke være rimeligt at lytte til, hvad deres formand sagde den anden dag i radioen: man kunne tjenestemandsansætte disse chauffører. Man kunne sikre, at de havde en ordentlig løn, så de ikke behøvede at strejke for at få lønnen op fra de 24-25 kr., som er deres udgangspunkt, til de 27-31 kr., de vil have. Men er der vilje hos hr. Erhard Jakobsen og andre til at gøre dette? Det er der ikke, for alt det, man foretager sig her, strider i virkeligheden imod at gøre noget sådant.

Jeg vil da godt spørge hr. Kjeld Olesen, for det kommer vi sikkert til at diskutere mange gange: hvor meget vil den ene procent, som man nu siger at de lavest lønnede skal have, bringe mindstelønnen, som i dag er 24 kr. 80 øre, op på? Den vil bringe den op på omkring 27 kr. Det er det, man kan nå op på, og det er altså det, hr. Kjeld Olesen mener er svaret til oliearbejdere og andre.

Så har vi jo et gammelt ord, der siger, at der en vis herre, fanden, der læser Bibelen på en vis måde. Jeg bliver også nødt til at sige til hr. Kjeld Olesen, at den måde, han læser udtalelser på heroppefra, ikke er særlig saglig eller rigtig. Derfor bliver jeg nødt til at benytte et minut til at læse noget op af den udtalelse fra metalarbejdernes hovedbestyrelse, som ganske rigtigt var enstemmigt vedtaget.

Det, man først sagde, var, at man indgående havde drøftet den aktuelle situation på arbejds-